

လုံခြုံစိတ်ချရသော

ရှင်ဖြတ်နိုး

ချစ်ခြင်းဖွဲ့လုပ်ပြောစား

ဝန် : ဒီအိန်စိုက်

အခန်း(၁)

အိမ်မှာ နေရတာစိတ်ရှုပ်လွန်းလာ၍ ချစ်ဝန်းရံတစ်ယောက် အပြင် သို့ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ လောကကြီးကဘာတွေလဲ။ ရှုပ်ထွေးနေတာပဲ။ ရံတို့ အိမ်တစ်အိမ်တည်း ရှုပ်ထွေးနေတာလား။ အဖေကိုကိုကြီး၊ ကိုကိုလေးအရက်သောက်ကြ မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲကြ၊ ရန်ဖြစ်ကြနဲ့ အမေကအရှုပ်ပဲ။ ရံဘာမှ မလုပ်တာ။ သူတို့ ကိုကြည့်ပြီးရံအဲ့ဒီအလုပ်တွေကိုမလုပ်ချင်။ စိတ်ရှုပ်တယ်။ ရံဒေါသတွေပေါက်ကွဲလာ၍ တွေ့ရာတွေကို တစ်လမ်းလုံးပိတ်ကန်ရင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။

“ဂိန်...ဂိန်”

“ဟာ...ဒီခွေး ငါ့မျက်စိရှေ့လာနေတယ်၊ ကဲဟာ”

“ဂိန်...ဂိန်”

“ဂိန်”

“သေစမ်း”

“ဂိန်...ဂိန်”

ခွေးပိန်လေးတစ်ကောင် ရံ့ကိုလည်း ပြန်၍ ရန်မမှုနိုင်တာသိ၍ ခွေးပိန်ကိုလိုမဲ့ပိန်ကန်ပစ် နေမိသည်။ ။ ရံ့ဘဝကိုရံလုံးဝမကျေနပ်ဘူး။

“ရံသမီးရယ်၊ စိတ်တွေကိုထိန်းစမ်းပါ ဒေါသတွေဘာဖြစ်လို့ ကြီးနေရတာလဲ”

“ရဲမိန်းကလေး မဟုတ်ဘူး ၊ ဘာဖြစ်လို့ သမီးလို့ ခေါ်ရတာလဲ၊ အဖေ ကသမီးဆိုမှန်းတယ်ဆို... မလိုချင်ဘူးဖြစ်နေလို့ အမေကိုယ်တိုင်ပဲတော် ပြီဗျာ”

ရဲငယ်ငယ်ကပျော့နွဲ့နွဲ့ အရမ်းကြောက်နေတတ်တာအဖေကမကြို က်။

“မင်းဘာကြောက်နေတာလဲ၊ မနွဲ့စမ်းနဲ့ မင်းကယောက်ျားလေးပဲရဲ သတ္တိရှိစမ်းပါကွ၊ ရော့...အရက်သောက်”

“ကိုခင်ဇော်...ရှင်ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ...ရဲ့ကိုတော့ အရက်မတို က်ပါနဲ့ ၊ ရှင်ရူးနေလား...”

“မင်းဝင်မပါနဲ့ သဇင်... ငါ့မှာ သားတွေပဲမွေးထားတာကွ၊ သမီးမမွေးဘူး”

အမေကရဲ့ကိုအရက်မသောက်ဖို့ တော့ ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်ထိန်း ကျောင်းပေးခဲ့သည် ။ ရဲလည်း မကြိုက်ပါဘူး။ အရက်သမားတွေကိုကြ ည့်ပြီးစိတ်ပျက်လို့ ... အဖေက မိန်းမစိတ်ကိုမကြိုက်။ ရဲငယ်စည်လေး ထဲက ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လို့ ပဲကြီးပြင်းစေခဲ့သည် ။

ရဲအခုအသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ကျော်ပြီ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းလည်း အော င်တယ်။ အမှတ်ကဘယ်လောက်များ လည်း ဆိုအမှတ်အားလုံးဘာသာ တိုင်း လေးဆယ်ကျော်ကျော်လေးပဲရခဲ့၏။ အမေကတော့ အောင်ရင်ပြီး ရောတဲ့ ။ အစ်ကိုနှစ်ယောက်တောင် မအောင်သေးတာတဲ့ ။ ရဲကတော့ အောင်စာရင်းထွက်ပြီးအမှတ်စာရင်းသိရမှ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မကျေမနပ်ဖြ စ်နေရသည် ။

“တောက်...လုံးဝအသုံးမကျတဲ့ ရဲ အောင်ရဲလေးအောင်တယ်တဲ့

လား... ယုန်ဖြူလေးကငါးဘာသာဂုဏ်ထူးနဲ့ အောင်တယ်”

ထိုကိစ္စအတွက်လည်း ရံစဉ်စားတိုင်းဒေါသတွေဆူဝေပေါက်ကွဲချင်နေတတ်သည်။ ။ ယုန်ဖြူကိုသာချင်တာ...ယုန်ဖြူအထင်ကြီးတာခံချင်တာ။ ယုန်ဖြူလေးကိုသူ့လက်ထဲမှာ ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်ရန် ကြိုးစားနေချင်၏။ အိမ်မှာ ကဒီလောက်အထိဆူညံပွက်လောရိုက်နေတာပဲ။

ယုန်လေးတို့ အိမ် ရောက်လာသည် ။

“ရံဘာဖြစ်လာတာလဲဟယ် ရှင်ကလည်း အမြဲတမ်းဒေါသပေါက်ကွဲနေတာပဲရှင်ကိုယ်ရှင် ထိန်းသိမ်းပါဦး”

“မထိန်းသိမ်းဘူးဟာဘာဖြစ်လဲ”

“ယုန်လေးကရှင်အတွက်ပြောပြတာပါရံရယ်၊ ရုပ်လေးကချောချောနဲ့ ဒေါသတွေကရှင် မျက်နှာနီရဲနေပြီ”

ရဲ့အကြည့်တွေကယုန်လေးထံဆတ်ခနဲရောက်သွားကာဖြူစင်အေးချမ်းပြီးလှပအိစက် နေတဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်နေတဲ့ အပြင် ရံတိတ်တခိုးလေးရင်ထဲထိစူးနစ်ချစ်မိနေသူလေးလည်း ဖြစ်သည်။ ။

ယုန်လေးတစ်ကောင်လိုပဲ ဖြူစင်ပြီးနူးညံ့လွန်း၏။ ဆံပင်ရှည်ရှည်အိအိဖြောင့်ဖြောင့် စင်းစင်းတွေကကျောပေါ်ဖြန့်ကျ ယိမ်းနွဲ့နေသည်။ ။

“ရံ”

“ဟင်”

“ဘာကြည့်နေတာလဲ၊ မျက်လုံကြီးကျွတ်ထွက်မတတ်ပဲ၊ ယုန်ကိုကိုက်စားတော့မလို့ လား”

“ယုန်ဖြူ”

“ပြောလေ”

“မင်းအခုဆေးတက္ကသိုလ်တက်မှာ လား”

“အင်းလေ”

“ရံမမှီတော့ဘူးနော်”

“ဘာဖြစ်လဲရံရာ... အိမ်မှာ လည်း တွေ့လိုရတာပဲ... ကျောင်းလည်း လိုက်ခဲ့လေ၊ ရှင်ကစားပေးစာယူပဲတက်မှာ ဆို”

“အင်း”

“ရံသင်တန်းတွေမတက်ဘူးလား”

“မတက်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့ လဲရံရယ်”

“စိတ်ညစ်လို့ ”

“ဒုက္ခပါပဲဟယ်”

ယုန်လေးကိုချစ်တယ်။ ရံ့နှလုံးသားထဲအထိ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ချစ်မြတ်နိုးနေတာယုန်လေး... နင်ယုံရဲ့ လား...ရင်ထဲမှာ မွန်းကျပ်ကျပ် တင်းတင်းကြီး။ ယုန်လေးနှင့်ရံတို့ ခင်မင်လာခဲ့ကြတာ ငယ်စဉ်လေးထဲက အတူစားအတူနေအတူဆော့ကစားလာခဲ့ကြသူတွေပါ။ ယုန်လေးနှုတ်ခမ်းက ထူထူဖူးဖူး။ မျက်ဝန်းလေးတွေက ဝိုင်းဝိုင်းကျယ်ကျယ် မျက်တောင်ကော့လေးတွေခြံရံနေတဲ့ မျက်ဝန်းပိုင်ရှင်လေးပါ။

“ရံ...ရှင်ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အိမ်မှာ ပြဿနာတွေဖြစ်လာပြန်ပြီလား...”

“ဟုတ်တယ်”

“သတိထားမှ ပေါ့ရုံရယ်...ယုန်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ တစ်ခုခုစားမလား... ယုန်ကော်ဖီဖျော်ပေးမယ်နော်၊ ပေါင်မုန့်မီးကင်ရှိတယ်”

“မစားဘူး”

ယုန်လေးမှာ မိဘတွေမရှိကြတော့ပေ။ အဒေါ်အိမ်မှာ ကပ်နေရပေမယ့် အဒေါ်က သားသမီး မရှိ၍ ချစ်ကြသည် ။ လိုလေသေးမရှိ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ပေးထားနိုင်၏။ အရမ်းချမ်းသာကြီး မဟုတ်ပေမယ့် ရံတို့ထက်တော့ အဆင်ပြေပြေနေနိုင်ကြသည် ။

“ရှင်ကဘာလုပ်ချင်တာလဲ”

“မင်းကိုရံပြောစရာရှိတယ်ယုန်”

“အင်း...ပြောလေ... ဘာစကားတွေမို့လဲ အခုမှ လာပြီး စကားနီဒါန်းတွေချီနေတယ်”

ရံ့စကားတွေကြားလိုက်ရလျှင်... ယုန်လေးလက်ခံနိုင်ပုံမလားအမြဲတမ်း အပြီးလေးတွေနှင့် ခွင့်လွှတ်ပေးတတ်တဲ့ ယုန်ဖြူရံ့အတွက်ဆို စိတ်ပူတတ်တာ ပျာပျာသလဲလုပ်ဆောင်ပေးရင်း နှစ်သိမ့်အားပေးစာကားပြောတဲ့ ယုန်ကိုသူလက်လွှတ်ဆုံးရှုံးလိုက်ရမှာ အကြောက်ကြီးကြောက်သည် ။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ချစ်တယ်”

“ဘာပြောတယ်...ရုံရယ် ဒီစကားပြောဖို့ များ ဒါ... ဘာများ ထူးဆန်းနေလို့လဲ”

“မင်းလက်ခံလား”

“လက်ခံပါတယ်”

“တကယ်လား ယုန်ဖြူကိုယ့်အချစ်တွေကိုယုန်ကလက်ခံတယ်နော်”

“အင်းလေ”

“ကိုယ်အရမ်းဝမ်းသာတာပဲပျော်လိုက်တာယုန်ရယ်”

“ဟင်”

ရံက... ယုန်ခန္ဓာကိုယ်လေးအား သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်လိုက်သဖြင့် ယုန်အထိတ်တလန့်လေး ဖြစ်သွားရကာ ရံ့ရင်ခွင်ထဲကနေ တွန်းဖယ်ရုန်းထွက်နေပေမယ့် ရံကသန်မာစွာတင်းသထက် တင်းအောင် ပွေ့ဖက်ထားသည်။ ။

“ရံဘာလုပ်တာလဲ လွှတ်စမ်းပါ...အဲဒီလိုမလုပ်နဲ့ လေ လွှတ်ပါ”

“ယုန်...ချစ်တယ်၊ မင်းကို ရံအရမ်းချစ်တယ် ငယ်ငယ်လေးထဲက သံယောဇဉ်ကြီးပြီး ချစ်ရတာပါကွာ”

“အို...ရံဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ လူမြင်လို့ မကောင်းပါဘူးဟယ်... လွှတ်ပါ၊ ခဏနေရင် အန်တီနှင်းပြန်လာလိမ့်မယ်နော်”

ရံတကယ်ဆိုးတယ်။ ယုန်နှုတ်ခမ်းလေးကိုနမ်းရှိုက်သဖြင့် ယုန်...အသဲတွေအူတွေ ပြောင်းပြန်လှန်သွားမတတ်။ ရှက်ကြောက် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး အနမ်းမိုးတွေက ခပ်ကြမ်းကြမ်း တရစပ် ကျရောက်လာ၍ မျက်နှာလေးကို ဘယ်ညာယိမ်းခါရှောင်တိမ်းပစ်နေရသည်။ ။

“မလုပ်နဲ့ ရံဖယ်ပါ၊ ရှင်အဲဒီလိုမရမ်းပါနဲ့ ယုန်လေးတောင်းပန်ပါတယ်”

ယုန်အရမ်းကြောက်တယ်...ရုံကြောင့်လည်း သူစိမ်းယောက်ျားလေးတွေနှင့် ပတ်ပတ်သက်သက် တရင်းတနှီးစကားပြောဆိုခွင့် မရှိခဲ့။ ရုံကို ပဲသူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေအဖြစ် နေခဲ့ရသူလည်း ဖြစ်သည်။ ။

“ရုံ...ရုံရယ် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ယုန်လေးကြောက်လို့ ပါနော်”

“ချစ်တယ်ယုန်လေးရယ် ရုံနှလုံးသားတွေတဆတ်ဆတ်တုန်တဲ့ အထိပဲချစ်တယ်၊ အရမ်းချစ်တယ်”

“ရုံဖယ်ပါဦး အဲဒီလိုတွေ မလုပ်ပါနဲ့ ဟယ်နော်”

ယုန်ကပျော့ညံ့ညံ့ အမြဲတမ်း ရုံစီမံရာနာခံပြီး ရုံထားရာနေစေရာသွားလာနေထိုင်ခဲ့သည်။ ။ ယုန်နှလုံးသားတွေတဆတ်ဆတ်တုန်ယင်လှိုက်မောစွာနှင့် ရုံရမ်းကားနေမှုတွေအတွက် ရှောင်တိမ်း ရန် အင်အားမဲ့နေ၏။ အချစ်ဆိုတာဘာလဲဟင်...ယောက်ျားလေးတွေနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှပင် ထိတွေ့ဆက်ဆံဖူးခြင်းမရှိ၍ လား ရုံကိုယုန်နှလုံးသားတွေထဲမှာ ချစ်မိသွားပြီလားပင် မသိတော့။ သူမ မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေလိမ့်ဆင်းကျလာသည်။ ။

“အဟင့်...ဟင့်”

“ဟင့်...အဟင့်...ဟင့်”

“ယုန်ဖြူ”

“ယုန်လေးရယ်”

“ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကိုယ့်စိတ်တွေပေါက်ကွဲလွင့်စင်သွားလို့ပါ၊ ယုန်ကိုချစ်တယ်... ယုန်ကရောဟင်”

ယုန်ဖြူမဖြေတတ်။ ငိုချင်နေတာပဲသိသည်။ ။ ရုံရင်ခွင်မှာ ရှိနေဆဲဖြေ

စံသော ယုန်ကိုယ်လေးပင် ရန်မပစ်နိုင်သေးပေ။ အင်အားတွေလည်း မရှိတော့ဘူး။ ယုန်ရှက်တာရော... ကြောက်တာရော အားလုံးရောထွေးပူလောင်နေ၏။ ရံကချစ်လားဟု ... အဖြေကိုတတွတ်တွတ်မေးမြန်းနေလေသည် ။

“ရဲ့ကိုချစ်တယ်မဟုတ်လား... ယုန်ဖြူလေး၊ မင်းနှလုံးသားတွေထဲမှာ လည်း ရဲ့ကိုချစ်နေပါပြီ”

ယုန်ထံမှ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဖြေကိုရံကပဲဖြေပြီးအတည်ပြုလိုက်သည် ။ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံ ရရင်လည်း ရဲ့ကိုမမုန်းပါ။ ငယ်စဉ်လေးထဲက ... သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာတွယ်တာနေခဲ့သူတွေပါ။ ဘယ်လိုဆန့်ကျင်နိုင်မလဲ။ ယုန်နဲ့ ပတ်သက်ဆက်ဆံခွင့်ရှိသူ ရံတစ်ယောက်ထဲပါပဲလေ။

“တိတ်တော့ယုန်ဖြူလေးမငိုနဲ့နော်၊ အားမငယ်စမ်းပါနဲ့ ကွာရဲ့ကို အားကိုးစမ်းပါ၊ ရံဝင်ငွေရ အောင် အလုပ်လုပ်မယ်၊ ကြိုးစားမယ် ယုန်နဲ့ လက်ထပ်မယ်”

“ဟင်”

“ယုန် သတ္တိရှိစမ်းပါ၊ လောကကြီးကိုရင်ဆိုင်မယ်၊ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ မခွဲကြေးနော်”

ယုန်မသိတော့ဘူး ရံကယုန်မျက်နှာလေးအား သူ့လက်တွေနှင့်ချုပ်၍ သူမမျက်ဝန်းလေးတွေ ထဲ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်တော့မတတ်ပဲစူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်သည် ။ ယုန် ရင်မဆိုင်ရဲ၊ သူမ ခန္ဓာကိုယ်လေးထဲမှာ လှည့်ပတ်နေတဲ့ သွေးတွေပွက်ပွက်ဆူလာသလိုပင် ပူနွေးလောင်မြိုက် လာနေ၏။ ရံကတော်တော်ဆိုးဝါးတာပဲ။ သူမရုန်းမထွက်နိုင်အောင် အနမ်းတွေနှင့် ထပ်ချီနှောင်ပစ်ပြန်သည် ။

“ရုံကမိန်းကလေးတစ်ယောက်နော် ယုန်ဖြူလေး...သမီးဘက်ကဆင်ဆင်ခြင်ခြင် နေထိုင်ပါ။ ယောက်ျားရှာတွေ့က ကြောက်စရာကောင်းတယ်... သူတို့ ရဲ့ ခံစားချက်တွေကလွန်ကဲတယ် ပြဿနာပဲ”

အန်တီမပြောတဲ့ စကားတွေကိုယုန်ဖြူပြန်၍ ကြားယောင်လာသည်

။

“ရုံမိဘတွေနဲ့ လည်း ခင်မင်နေတယ်... ဒီအရွယ်ရောက်မှ မပတ်သက်နဲ့ တော့လို့ မတားချင်ဘူးနော်၊ ယုန်လေးသမီးကအရမ်းလည်း လှတယ်၊ အနာဂတ်လည်း ရှိတယ်၊ ဆေးကျောင်းတက်ရတော့မယ်လေ”

အန်တီမေ့စကားတွေကမသိမသာနှင့် ရုံကိုဆက်မပေါင်းနဲ့ ခပ်ခွာခွာလေးနေပါဟု သတိပေးနေသလိုပင်... ယုန်လေးဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ရုံကို ယုန်လေးလည်း ချစ်မိသွားပြီလားပဲ။ ရုံအပြီးတွေကယုန်ဖြူရင်ကိုပူလောင်နေသည် ။

“ရုံ”

“ပြောလေ”

“အန်တီနှင်းပြန်လာတော့မယ်... လွှတ်ပါနော်၊ ရုံပြန်ပါ”

“ယုန်ကြောက်သွားလားကွာ...မျက်နှာဖြူဖြူလေးက ရဲတွတ်နေတယ် ရှက်လို့ လား”

“အင်း”

“ပြန်မယ် ယုန်ဖြူလေးကို ကြောက်ရွံ့ထိန်လန့်သွားအောင်လုပ်မိတဲ့ အတွက် တောင်းပန်ပါတယ် အချစ်ရယ်နော်”

ယုန်ဖြူနဖူးလေးကို ဖွဖွလေးနမ်း၍ ရုံပြန်ထွက်လာခဲ့သည် ။ စော

စောကအပူသောကတွေပင် လွင့်စင်ပျောက်ကွယ်သွားရပြီးအပျော်တွေစု
ပြုံတိုးဝင်လာ၏။...ယုန်လေးကမကြာခင် ဆေးကျောင်းသူဖြစ်တော့မှာ
ပါ။ ချစ်ခင်ကြင်နာမယ့်ယောက်ျားတွေဝိုင်းဝိုင်းလည်တော့မယ်။ ရံတုန့်
ဆိုင်းလက်နေနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူ့ရင်ထဲကအချစ်တွေကိုဖွင့်ပြောလိုက်
ရ၍ ကျေနပ်သည် ။ ယုန်လေးကလည်း မငြင်းပေ။ ရံပျော်မိနေ၏။

ယုန်ဖြူလေးကိုချစ်ဝန်းရံပဲပိုင်ဆိုင်စေရမယ်။ ရံခိုင်မာပြတ်သားစွာ
ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။

★

အခန်း(၂)

“စောစောက ချစ်ဝန်းရုံ ရောက်လာတာလား ယုန်ဖြူ”

“ဟုတ်ကဲ့...”

“ဒီကောင်မလေးက စိတ်မချရဘူးနော် ယုန်ဖြူ၊ ယောက်ျားစိတ်မှ ယောက်ျားစိတ် ဖြစ်နေတာနော်”

ဒေါသက်နှင်းကတော့... တူမလေးယုန်ဖြူလေးက အရွယ်လည်း ရောက်နေပြီ ထွားထွား ဖွံ့ဖွံ့နှင့် အသက်နှင့်မမျှ တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်း မိန်းမချောလေးပါ။ ယောက်ျားလျှာ တွေက မလွယ်ဘူး။ ဈေးထဲမှာ တောင်... ရပ်ကွက်ထဲကမိတ်ဆွေတချို့ က သတိပေးစကား ပြောကြသေးသည် ။

“ငယ်စဉ်လေးထဲက... အတူနေလာကြလို့ သာ အန်တီနှင်းမတား ဆီးချင်တာ... တူမလေး သတိထားဆက်ဆံနော်၊ ဒင်းက ချစ်တယ်လို့ ပြောရင် ဒေါသတကြီးငြင်းပစ်လိုက်”

“ရှင်”

“ဘာရှင်လဲ...လုံးဝ အားနာပြီးလက်မခံလိုက်နဲ့ အန္တရာယ်အရမ်းကြီး မားတယ်... ယုန်ဖြူလေးဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဒင်းက အနှောက်အယှက်ပေးတော့မှာ ... အန်တီနှင်းတူမ ယုန်ဖြူလေးက အရမ်းဖြူစင် သန့်စင်နေတာပါ”

ရံကယုန်ဖြူကို ချစ်တယ်ဟု ပြောပြီး... နမ်းသွားခဲ့သည်။ ။ ဘုရားရေ
ယုန်မှားသွားပြီလား... ရံ့ကိုလည်း တစ်စုံတစ်ရာ ငြင်းဆန်လိုက်ရမှာ
ယုန်အားနာခဲ့တာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် ယုန်လေး ကြောက်သွားမိတာလား
။ အန်တီနှင်းရဲ့ အကြည့်ကို ယုန်ဖြူလေး ဘယ်လိုရှောင်တိမ်းရမှန်းပင်
မသိတော့သလို... အန်တီနှင်းကယုန်ဖြူအား ရိုးသားဖြူစင်သူဟု သတ်
မှတ်ထားသည်။ ။

“ယုန်”

“ရှင်”

“ရံနဲ့ ဝေးဝေးနေပါ။ အန္တရာယ်ဆိုတာ ကြိုတင်ကာကွယ်ထားရတယ်
လေ၊ အန်တီက လူကြီးတွေမျက်နှာရှိလို့ ပါ၊ လာမပတ်သက်နဲ့ လို့
မပြောပစ်ချင်ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရံကလည်း အန်တီနှင်းလက်ပေါ်မှာ
ကြီးခဲ့တာပါ”

ရံ့အဖေကြောင့်ပဲ... ဦးခင်ဇော်က ရံ့ကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်
အဖြစ် စိတ်ဓာတ်ကအစ မာကျောနေစေရန် မွေးကတည်းက လေ့ကျင့်
ပေးခဲ့ပြီး ယောက်ျားလေးအဖြစ် ကြီးပြင်းစေခဲ့သည်။ ။

“သမီးမမွေးချင်ဘူး... မိဘကိုအရှက်ရစေတယ်၊ ယောက်ျားလေးဆို
တာ ဒေါင်ကျကျ ပြားကျကျ ပြဿနာမရှိဘူး၊ ငါဘယ်တော့မှ မချစ်ဘူး
... မနှင်း”

ဒေါ်သက်နှင်းကိုလည်း သမီးမွေးထားတာ ကြပ်ကြပ်သတိထားထိန်း
ကျောင်းတဲ့ သမီးတစ်ကောင် နွားတစ်ထောင်ထိန်းရတာခက်တယ်တဲ့။ ။
ချစ်ဝန်းရံမှာ လည်း အပြစ် မရှိပါဘူး။ ရံ့အဖေ ဦးခင်ဇော် ကိုက အရက်
သမား... အစ်ကိုတွေကရော ရပ်ကွက်ထဲက အော်ကြော့လန်တွေပါ။ တူ
မလေးယုန်ဖြူဖြူ။ တကယ့်ကို ဖြူဖွေးနုဖတ်အိစက်နေအောင် ချောမော

တာပါ။ ပညာကလည်း တော်တယ်။ လိမ္မာတယ်... ကောင်းခြင်းငါးဖြာ
တွေနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ မိန်းကလေး... မိမိကတော့ အပြစ် ဆို၍ မြူမှုန်လေး
ပင် ကပ်တင်ကျန်ရစ်ခြင်းမရှိစေရန် ဒေါသက်နှင်း ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
ထားခဲ့သည် ။

“အန်တီနှင်း တူမလေးဘဝကို တန်ဖိုးအကြီးမားဆုံးရောက်အောင်
မြှင့်တင်ထားချင်တယ် ယုန်ဖြူ၊ ကြားလား... မကြာခင် တက္ကသိုလ်တ
က်ရတော့မယ်၊ အန်တီနှင်းရည်ရွယ်ချက်ကြီးကြီးနဲ့ ငွေတွေကို အနှစ်နှစ်
အလလ စုဆောင်းထားခဲ့တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ရဲနဲ့ ဆက်ပြီး... ပေါင်သင်းဆက်ဆံခွင့်မပြုနိုင်တော့ဘူး ယုန်လေးရ
ယ်၊ ရဲမိဘတွေကလည်း ဘဝတူ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပါပဲလေ၊ ဒါပေမဲ့
အန်တီနှင်းပြတ်သားရလိမ့်မယ်၊ ရက်စက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဟို... ဟို... အန်တီနှင်းရယ်... ရဲ့ကိုတော့ ဘာမှ သွားမပြောပါနဲ့
နော်၊ ရဲနဲ့ ယုန်လေးက သူငယ်ချင်းတွေပါ၊ မရိုးသားတဲ့ စိတ်တွေလည်း
မရှိကြပါဘူး၊ ရဲ့ဘက်ကလည်း ရိုးရိုးသားသား ခင်မင်ကြတာပါ”

ရဲ့ဘက်ကနေ ယုန်ဖြူလေးစိုးရိမ်တကြီး ကာကွယ်ပြောဆိုပေးနေမိ
သည် ။ ရဲတစ်ခုခု ဖြစ်သွားမှာ လည်း ယုန်လေးစိတ်ပူမိနေသလို ရဲဒေါ
သတကြီးပေါက်ကွဲမှာ လည်း ကြောက်မိ၏။ ရဲ့စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်ပုံကို
ယုန်ဖြူအသိဆုံးပါ။ မိသားစုတွေရဲ့ အရှုပ်အထွေး အပူသောကတွေလ
ည်း ရဲက အမြဲတမ်း ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရပြီး ခံစားရလွယ်လွန်းသူပါ။ ရဲ့
အတွက် ယုန်ဖြူလေးစိတ်ပူသည် ။

“အင်းလေ... အန်တီနှင်းကလည်း စိုတဲ့ လက် မခြောက်စေချင်ပါ
ဘူးကွယ်၊ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတွေပဲဟာ မျက်နှာမပျက်ချင်ဘူး”

“သမီးလေးယုန်ဖြူကို ယုံပါတယ်ကွယ်၊ လိမ္မာရေးခြားရှိလွန်းတဲ့ ကလေးပါ”

ယုန်ငိုချင်မိသလိုလို... ရင်ထဲမှာ တလှိုက်လှိုက်ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေက ဆတ်ခနဲ ဘယ်လိုယုန်ဖြူရင်ထဲစုပြုံ ရောက်ရှိလာမှန်းမသိတော့ ။ အန်တီနှင့်ရှေ့မှာ ပင် မျက်ရည်တွေက အုံ့ဖွဲ့ပြိုဆင်းလာတော့မတတ်ဖြစ်နေသည် ။

“ယုန်ဖြူလေး သင်တန်းတွေဘာတွေတက်ဖို့ လည်း စီစဉ်ရမယ်၊ ဒီနေ့ကစပြီး သမီးလေးကို လူလောကထဲဝင်ဆုံအောင် လုပ်ပေးရတော့မယ်လေ”

ယုန်ဖြူလေးကို ဒေါ်သက်နှင်းတို့ လင်မယားက သမီးလေး အရင်းကဲ့သို့ပင် ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်လာခဲ့ကြသည် ။ ယောက်ျားက မနှစ်ကမှ ကွယ်လွန်သွားတာပါ။ တူမလေးကိုတော့ တန်ဖိုးရှိရှိ ကြီးပြင်းစေချင်သည် ။ ကောင်းမွန်တဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် တွေ့ဆုံစေချင်ခဲ့၏။ ချစ်ဝန်းရံကို ချစ်ပေမယ့် အလိုမလိုက်နိုင်။ ယုန်ဖြူရဲ့ ရှေ့ရေးကိုလည်း ကြည့်ရမည်ဖြစ်သည် ။

“အန်တီနှင့် ညစာချက်ရဦးမယ်၊ ယုန်ဖြူလေးလုပ်စရာရှိတာတွေလုပ်နော်”

“ယုန်ဖြူ ဝိုင်းပြီးကူညီပေးမယ်လေ”

“အမယ်လေး... မခိုင်းရက်ပါဘူးအေ... ညည်းလေးကို ဝိုးလေးလိုဥပြီးမွေးထားတာပါ”

ယုန်ဖြူကလည်း အန်တီနှင့်ရှေ့မှ အမြန်ဆုံးရှောင်ရှားထွက်ချင်၍ မြန်မြန်လေးပဲ စောဒကတက်မနေတော့ပဲ အိပ်ခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည် ။

“အမယ်လေး... ရံရယ် ရှင့်ကြောင့်လေ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ရှင်နဲ့ ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ မှ ချစ်သူတွေလိုဆက်ဆံလို့ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်ဟယ်”

ယုန်ဖြူမစဉ်းစားရဲ ၊ ရင်တွေပန်းတွေတုန် လာပြီး ရှက်လို့ မျက်နှာတွေတောင်ထူထူပူပူ ခန္ဓာကိုယ်လေးက ... နှိမ်းလျှလျနှုတ်ခမ်းလေးက ထူအမ်းထုံကျင်နေဆဲ...

“ရှင်... ရှင် ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် မိတ်ဆွေတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ နေကြရအောင်ပါရံရယ်နော်”

ရံ... ချစ်ဝန်းရံ ယောက်ျားလေးစိတ်ပေါက်နေသည် ။ ရံက စိတ်ဓာတ်ပို၍ ပင် ပြင်းပြလွန်းတာ ယုန်ဖြူအသိဆုံးပါ။ ယုန်ဖြူကိုယ်တိုင်ကပင်... ရံအပေါ် သံယောဇဉ်တွေကြီးမားလွန်းစွာ ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့ သွားပြီ ထင်တယ်... အန်တီနှင်းက... သူငယ်ချင်းသံယောဇဉ်ထက် ပိုမိုလွန်ကဲသော အဆင့်ဆိုရင်... လုံးဝငြင်းဆန်ပစ်ရမယ်တဲ့ ယုန်ဖြူနဲ့ ရံက ဘယ်လိုအဆင့်မျိုးလဲ၊ သူမကိုနမ်းသွား ၏။ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဖြေကို အတင်းအကြပ်တောင်းဆိုသွားခဲ့သည် ။

“ရှင့်ကိုကြောက်ပါတယ်ရံ... သေတော့မယ်ထင်တယ် ယုန်ဖြူတို့ သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ ဆက်ဆံကြရအောင်ပါဟယ်”

အရေးထဲ ယုန်ဖြူ Hand Phone လေးကမြည်လာ၍ အထိတ်တလန့်နှင့် ရင်ခုန်သံကြီး ဒိန်းခနဲနေအောင် ဆောင့်တက်မြည်ဟီး သွားရသည် ။ လက်တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် လှမ်းယူပြီးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ရံပဲ...

“ဟဲလို...”

“ဟဲလို... ယုန်ဖြူလား”

ရဲ့အသံကြီးကိုကြားလိုက်ရတာ ယုန်ဖြူနားထဲ
မိုးကြိုးပစ်လိုက်သံကြီးလိုလို ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားသည်။ ။

“ဟဲလို... ယုန်ဖြူလား... ဟဲလို”

“အင်း”

“ဟာ... ယုန်ဖြူရယ်၊ မင်းကလည်း ကွာ အသံတိတ်နေလို့ အန်တီနှင်းများ ကိုင်လိုက်တာလားလို့ စိတ်ပူသွားတယ်”

“မဟုတ်ပါဘူးရဲ့ရယ်... ဟိုလေ... ဟို အန်တီနှင်းနဲ့ စကားပြောနေမိလို့ ပါ... ဘာ... ဘာဖြစ်လို့ လဲဟင်ရဲ့”

“မင်းကြောက်နေတာလား ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ မင်းအသံတွေက တုန်ရီနေတယ် ရဲ့ကို ကြောက်နေတာလားယုန်ဖြူ”

“ကြောက်... ကြောက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးရဲ့ရယ်၊ ကျွန်မလေ စဉ်းစားမိတိုင်းစိတ်ထဲမှာ တုန်လှုပ်လာတယ်၊ ဟို... ဟိုလေရဲ့”

“ဘာလဲ... ဘာဟိုလဲ မင်းနဲ့ ကိုယ်က ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပြီ မင်းကိုလက်ထပ်နိုင်ဖို့ ကိုယ်အပြတ်ကြိုးစားမယ်နော်ချစ်”

“ဟင်”

“ဟေ့... အဲဒါကြောင့် မင်းကိုစိတ်မချတာ၊ ကြောက်မနေပါနဲ့ ကွာ... ကိုယ့်ကိုအားကိုးစမ်းပါ ယုန်ဖြူလေးရယ်၊ မင်းအတွက် ကိုယ်အားလုံးတာဝန်ယူနိုင်အောင် ကြိုးစားမယ်၊ ဘာမှ စိတ်မပူ နဲ့ နော်”

ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းပင်မသိတော့။ အန်တီနှင်းစကားတွေ ပြန်ကြားယောင်လာမိသလို... နောင်တရတာမျိုး စိတ်ပူပင်သောကရောက်တာမျိုး... ခံစားရခက်နေသည် ... ရဲ့ကိုလည်း သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ

ဆက်ဆံကြရအောင်လို့ မပြောရဲ။ ပေါက်ကွဲမှုတွေနှင့် ပြဿနာ အကြီး အကျယ်ဖန်တီးပစ်မယ့်ရုံပါ။ တစ်ခါတစ်လေ ရံရဲ့ ဒေါသတွေက... ယောက်ျားလေးအစစ်တစ်ယောက်ထက်ပင် ပြင်းထန်လွန်းနေတတ်သည် ။

“ချစ်”

“ဟင်”

“ကြောက်မနေနဲ့ ကိုယ်သတိရလာလို့၊ လွမ်းလို့ ... ချစ်လို့ ”

ယုန်ဖြူနှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်နေကာ ရုံကိုစ ကားလေး တစ်ခွန်းတစ်လေ ပြောဖို့ ပင် ဆွံ့အနှုတ်ဆိတ်နေရကာ ငြင်း ဆန်ချင်လည်း မပြုရဲ။ ငယ်သူငယ်ချင်း ထင်ရာစိုင်းနေ မှာ လည်း စိတ်ပူ ပင်နေရသေးသည် ။

“ချစ်”

“ဟင်”

“ချစ်တယ်လို့ ပြော”

“ဘာ”

“ကိုယ့်ကို ချစ်ပါတယ်လို့ ပြောလေ၊ ပြောစမ်းပါယုန်ဖြူရယ်၊ ကြားချင်တယ်”

“ဟို... ကိုလေ ရုံ”

“ဘာလဲ...”

“အမယ်လေး...”

ရုံ အော်ဟစ်လိုက်တာ... ယုန်ဖြူလန့်အော်မိသွားသည် ။ တကယ်ပါ

ပဲ ရွှေရံထင်တဲ့ အတိုင်းပဲ ဒေါသတကြီးနှင့် ပြဿနာက စတင်မီးတောက်စပြုလာ၏။ ယုန်ဖြူ ဆက်၍ မပြောရဲတော့။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ပြောလေ ပြောစမ်းပါ ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်လို့ မင်းနှလုံးသားထဲမှာ လည်း ကိုယ့်ကိုချစ်နေတယ်မဟုတ်လား၊ ချစ်နေပါတယ် ပြောစမ်းပါ ချစ်တယ်လို့ ဟေ့... ကိုယ်အေးအေးဆေးဆေး ခိုင်းနေတုန်းပြောနော် ... မပြောရင် အခုချက်ချင်းပဲ မင်းဆီလာခဲ့မှာ ”

“အမယ်လေး လားတော့မလာပါနဲ့ နော် ရံရယ်”

“ဒါဆိုပြော... မင်းအဖြေကို ကိုယ်အရမ်းကြားချင်နေလို့ ပါ ယုန်ဖြူ ရာ၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အင်အားတစ်ခုနော် အရေးကြီးတယ်”

ယုန်ဖြူဘယ်လိုပြောရမလဲ... မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟု ဦးနှောက်ထဲမှာ အသိတရားတွေရှိနေခဲ့ ပေမယ့် အမှန်တရားကို ယုန်ဖြူဖွင့်ဟမပြောရဲခဲ့... ရဲ့ကိုလည်း သနားတယ်။ အမြဲတမ်းပဲ ရဲ့မှာ စိတ်ညစ်စရာအပူသောကတွေ ဝိုင်းရံနေတတ်သည် ။ ယုန်ဖြူက မိဘတွေမရှိတော့ပေမယ့်လည်း အန်တီနှင်းတို့ က သမီးအရင်းလေးလိုကျွေးမွေးထား၍ အပူအပင်ကင်းမဲ့ခဲ့၏။ ရံ ဒေါသတကြီး ရောက် လာပြီး ပြဿနာရှာမှာ လည်း ကြောက်ရသည် ။

“ဟေ့... ယုန်ဖြူဖြူ မင်းဘာတွေနှုတ်ဆိတ် တွေဝေနေတာလဲ၊ မင်းစောစောကတော့ ကိုယ့်အချစ်တွေကို လက်ခံထားပြီးသားနော်၊ ပြောလေကွာ... ပြောစမ်းပါ”

ရံကဒေါသတကြီးအော်ဟစ်နေ၍ ယုန်ဖြူပြဿနာတွေကိုလည်း

အေးချမ်းသွားစေလိုသည်။ ။ ပြီးတော့လည်း ... ရံအပေါ်သံယောဇဉ်ကြီး
မားစွာ တွယ်ငြိနေ၍ လည်း ယုန်ဖြူ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပစ် လိုက်မိသည်။ ။

“ရီ”

“ပြောလေကွာ ခပ်မြန်မြန်”

“အင်း...”

“ဘာအင်းလဲ... ချစ်ပါတယ်လို့ ပဲပြော”

“ဟိုလေ... ဟိ... ရံကိုချစ်ပါတယ်”

“အား... OK... ဒီလိုမှ ပေါ့ယုန်ဖြူဖြူရာ၊ မင်းကလေး အရမ်းချစ်စရာ
ကောင်းတယ်... နာမည်လေးနဲ့ လည်း လိုက်ဖက်တယ် ကိုယ့်ကိုချစ်စတ
ယ်နော်”

“ဟိုလေ... ဟို ရံတစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်၊ ဟိုလေ ဒီကိစ္စ ဘယ်သူမှ
မသိပါစေနဲ့ အန်တီနှင်းသာသိသွားရင် ယုန်ဖြူအဆူခံရမှာ ပါ”

“ဘာလဲ... အန်တီနှင်းက ရံကိုအထင်သေးနေတာလား၊ မင်းနဲ့ သ
ဘောမတူဘူးဆိုတဲ့ သဘောလား ကန့်ကွက်တယ်ပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား
ယုန်ဖြူ”

“အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူးရီရယ်၊ ယုန်ဖြူဖြူတို့ က ဘွဲ့မှ မရသေးတာ၊
အန်တီနှင်းက သိတဲ့ အတိုင်းပဲ... ယုန်ဖြူကိုမှ ညှိတစ်ပေါက်တောင်
စွန်းထင်းစေချင်တာ မဟုတ်ဘူး လေ သိတယ်မဟုတ်လားလို့ ”

ယုန်ဖြူဘက်က လေသံပျော့ပျော့လေး ပြေအေးအေးလေးနှင့် ချော
မော့ရှင်းပြမှ ရံ ငြိမ်သွား ပြီး... အနားယူတော့ဟု ပြော၍ ဖုန်ပိတ်ပစ်မှ
ယုန်ဖြူအသက်ရှူလို့ ဖြောင့်သွားရကာ ရင်ဝကို လက်လေးနှင့်ဖိထားရ

သေးပြီး မျက်နှာလေးတွေက ပြူးကြောင်ဝိုင်းစက်နေဆဲ။

*